

Forfatter: Daa, Claus

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Daa, Claus (1561-03-28)

Citation: Daa, Claus: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Daa, Claus (1561-03-28)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)*, I KOMMISSION HOS G. E. C. GAD, s. 156. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-006-shoot-L0007431460060161.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ravnstrup, 28. April Marts 1561.

Klavs Daa til Mogens Gyldenstjerne.

Om noget Gods, som Fogden paa Hjlemsøgaard har opbudt Penge paa, og som Brevskriveren har i Pant af Peder Christiensen Dyre, og om 2 Brevskrin, som han har i Forvaring paa Ravnstrup for denne.

Wennliigh kiierliigh helsenn eder nu och altiidt thiill forne sennt medt wor Herre. Kiire her Magnus Gylden-s. 157stiem, beßønnderliige guode wenn, betaker ieg eder gandske høgeliigenn och giernne for allt ere och gott, som i meg altiidth giordt och beuist haffuer, huis ieg aff mynn ringe formoffue altidt gierne forskylle wiill, ther ßom thedt wor wdij myn mact etc. Kiire her Magnus, giffuer ieg eder wenliigenn tilkiende, adt Annders Friis, fogedt paa Hielmsø gaardt, haffuer kønt løsenn och opbudt sølff och penndinge paa nogit goetz, som mynn høstru ¹⁾ och ieg haffuer wdij pant aff Peder Chrestennßenn ²⁾, och stundum haffuer opbudt thedt paa Peder Chrestennßenns arffuingis vegne och stundum paa hans hospundis wegne och tridie gang epther kongeliige maiestats wylliige och samtøcke och nu siste ganng epther ethers beffalinge, saa adt hanns forfføllinge er gangen thiill bage igienn och hanndt skall begønnde paa ny igienn. Saa wiill thedt ware lenge, førenndt thedt kommer till ennde; thii ieg kunde jnngenn dorn faa nu for meg, ther mynn høstru, ieg och mine børnn kanndt were forvarid medth. Tha paa thed i icke er thenn, ther ieg wiill trethe medt eller wiill opholle ther medt, ther ßom i wiill flu meg Peder Chrestenßenns breff, ad mynn høstru och ieg skall antuorde eder same goetz, eller i wille giue os ethers breff ther paa, adt wii och woris arffuinge kunde bliiffue wkraffde och wtiltallit aff hannom eller hanns arffuinge, Gud giiffue, huem the bliiffuer, epther the breffue, som hand haffuer giiffuett oss paa same goetz, tha will wij saa giernne leffuerere eder ßame goetz som nogenn, ther som wii kunde faa enthenn aff the breffue, och will antuorde Anders Friis det, naar hanndt kommer och will giiffue os woris penndinge, wdenn aldt widere dielle eller tretthe etc. Kiire her Magnus, skulle y och wide, adt mynn høstru och ieg haffuer nogenn skryenn her paa s. 158gaardenn, som er ij, ad foruare for Peder Chrestennßenn och paa allerhøgiste forpliictelse paa woris guode adeliige troff, ere och loffue, ad wij inngenn skulle antuorde dennom wdenn hannom sielff eller och huem hans handt schrefftt haffde, som eders tyenere Peder schriiffuere well wedt. Thii hanndt førde denom hiid, och hanndt haffuer och lagdt i dem och thagiitt aff dennom, huis handt sielff wedt, och ieg icke wedt, huadt ther er y denom eller er kommenn meg eller mynn høstru eller mine till guode ther aff for saa møgit, som en huid er wertz, eller mynn høstru eller ieg haffuer foet saa møgit aff Peder Chrestenßenn, wdenn huis wii haffuer betalit hanom medt guldt och pendinge och giordt hanom skeell for, saa ßanndeliig hielpe meg Gud vell adt komme op aff thenne mynn soete seng, ieg ligger paa, och skall ieg well tro, adt Peder schriiffue(!) haffuer nøgelell till same skryne eller wedt, huor the er; thii the korne wbeseglede hiid, och hanndt haffuer werit i denom sidenn etc. Kiire her Magnus, saa er Hilleborgs och mynn ganndske wennliigenn bøenn till eder, ad i wiille giørret, for huis guode wii tror ether thiill och for thedt bloedtz foruant, ther Hilleborge och y er komenn aff oc haffuer till hobe, adt y wille wnde os, adt wii motte lade føre Peder Chrestennßenn same skrynn, och eders tienere Peder schriiffuere motte følge medt och sii, ad wii antuorder ham dem saa wbeskorenn, som the komme hiid, och fliiere aff eders tienere, huem y wille. Thii ieg wed, Peder schriiffue(!) siiger icke videre, h[uerke]nn for Peder Chrestensens eller wor skyldt, endt [th]enn diell, som hanndt kanndt bestaa och wedt sandhiedt adt were, och icke begiere wii heller widere. Saa er woris ganndske wennliigenn bøen till ether, adt y wille giørret, for huis guode wii tror eder tiill, adt y wille diele eders guode raadt medt os och schriiffue os eder guode willie thiill ther paa, adt wii kunde bliiffue well aff medt denom medt lempe epther then forpliictelse, s. 159wii haffuer giffuet Peder Chrestenßenn. Tii wii wide well, ad y icke er therm, ther wille woris eller woris børnns skade eller forderffuelse y nogenn maade. Kiire her Magnus, forlader meg, adt ieg schriiffuer eder saa driistiig till; y alle the maade, ieg kanndt were eder tiill willie och tienneste, ther skall y altiidt finde meg ganndske willig tiill, om Gud will wnde meg op paa beenenn igienn. Her medt ether thenn almecteste Gud beffalenndis. Lader Hilleborge och ieg siige ether och ethers kiire høstru och børnn mannge c m guode netther och wor willig tienneste altydt etc. Schreffuit paa Raffuennstrup fredagenn neist for palme sønndagh anno dominj 1561.

Clauiss

Daa.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrifter:)

Erligh och welbiurdiigh manndth och strenge ridder her Magnus Gyldennstjerne tiill Stiernholm, kongeliige maiestatis forordinerede statholler paa Kiøbennhaffnn, mynn besønnderliige guode wenn, gandske wennliigenn thiill schreffuuit.

Claus Da scryffuer om Per Crystiemssens gods oc 2 skrijn.

Claus Daa.